

РЕШЕНИЕ

№ 2134

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Жанета Малинова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **173** по описа за **2020** година докладвано от съдия Жанета Малинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, депозирана П. Т. Т., ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 10.12.2019 г., постановено по НАХД № 11115/ 2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 5 състав, с което е потвърден електронен фиш Серия К № 1051258/11.09.2015 г., издаден от СДВР.

В касационната жалба се развиват подробни оплаквания за неправилност на обжалваното съдебно решение. Излагат се съображения и за незаконосъобразност на електронния фиш, поради липса на съществени реквизити и липса на основание за издаване на ел.фиш по чл.189, ал.4 от Закона за движението по пътищата(ЗДвП), доколкото нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол, позиционирана в автомобил на контролен орган, предвид което е бил приложим общият ред по ЗАНН за налагане на административно наказание, съгласно Тълкувателно решение № 1/2014г. на ВАС. Излага съображения за приложимост на чл. 28 от ЗАНН относно конкретното нарушение. Позовава се на изтекла давност по чл.80, ал.1,т.5 от НК, във вр. чл.11 от ЗАНН, което възражение е направено и пред районния съд, но не е обсъдено.Заявено е искане да се отмени обжалваното решение и да се отмени оспорения електронен фиш.

В съдебно заседание касационният жалбоподател – П. Т. Т., редовно призован, при условията на чл. 61, ал.2 от ЗАНН, не се явява и не се представлява.

Ответната страна – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ редовно призована, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIV касационен състав, след запознаване с доказателствата по делото, наведените касационни основания и доводите на страните, при спазване разпоредбата на чл. 218, ал.1 и 2 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

С обжалваното решение районният съд е потвърдил електронен фиш Серия К № 1051258/11.09.2015г., с който на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Районният съд е приел за безспорно установено, че жалбоподателят П. Т. Т.(касатор в настоящото производство) е осъществил описаното в електронния фиш административно нарушение, съгласно който на 11.09.2017 г. в 09:30 часа, в [населено място], [улица]с посока от [улица]към Околовръстен път срещу „И.“ е управлявал лек автомобил марка „Мерцедес“, модел Е 280 ЦДИ, с регистрационен номер СА 3108 ТК със скорост 86 км/ч, при ограничение на максимално допустимата скорост за движение от 60 км/ч, т.е. с превишение от 26 км./ч., като нарушението е установено и заснето с видеосистема „TFRI-M“.

Районният съд е приел, че оспорения ЕФ е издаден от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила, както и, че наложеното административно наказание глоба в размер на 100 лева е в съответствие с действащата разпоредба на чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП и е потвърдил същия като законосъобразен.

Обжалваното решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон.

Районният съд не е обсъдил релевираното от жалбоподателя възражение за изтекла давност по чл. 80, ал.1, т.5 от НК, приложима съгласно чл.11 от ЗАНН, както и задължителните указания, дадени с Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015г. на ВКС по тълк.дело № 1/2014г. ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховен административен съд, с което се приема, че сроковете по чл. 34 от Закона за административните нарушения и наказания са давностни, както и, че разпоредбата на чл. 11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност в Наказателния кодекс.

Съгласно приложимата към настоящия случай разпоредба на чл. 80, ал.1, т.5 от НК наказателното преследване се изключва по давност, ако е изминал срок по голям от три години, а според чл. 81, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член.

В конкретния случай е безспорно, че описаното в ЕФ административно нарушение е установено на 11.09.2015г., а ЕФ е връчен на наказаното лице на 02.06.2019г., като по делото не са налице доказателства през този период да са предприемани действия от

страна на административнонаказващия орган, които да са довели до прекъсване или спиране на давността. Следователно, тригодишният давностен срок по чл.80, ал.1,т.5 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН е изтекъл на 11.09.2018г. Тоест погасителната давност от три години е изтекла преди връчване на оспорения електронен фиш на наказаното лице, което е извършено на 02.06.2019г., като доводите на жалбоподателя в тази насока са основателни, но не са обсъдени от районния съд. Следва да се отбележи, че на 11.03.2020г. е изтекла и абсолютната давност по чл. 81, ал.3 от НК от четири години и половина.

Като е потвърдил оспорения ЕФ при изтекла давност по чл.80, ал.,1,т.5 от НК, вр. чл.11 от ЗАНН, районният съд е постановил неправилно решение, в нарушение на материалния закон. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. по тълк.дело № 1/2014г. на ОСС на НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, давността е период от време, определен от закона, с изтичането на който титулярът на едно право губи предоставената от закона възможност да го осъществи. Давността се прилага служебно, като държавата губи материалното си право да наложи наказание на деца и да изпълни вече наложеното му наказание, като се погасява наказателната отговорност и прави наказателното производство недопустимо. С точка 2 от диспозитива на цитираното тълкувателно постановление е прието, че разпоредбата на чл.11 от Закона за административните нарушения и наказания препраща към уредбата относно погасяване на наказателното преследване по давност по Наказателния кодекс. Съгласно чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решение и тълкувателните постановления на ВКС и ВАС, са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове.

По изложените в съображения, касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но постановено в нарушение с материалния закон, поради което следва да се отмени и да се отмени оспорения електронен фиш.

Водим от гореизложеното и на основание на чл. 221, ал. 2, предл.2 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София - град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 10.12.2019 г., постановено по НАХД № 11115/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ електронен фиш Серия К № 1051258/11.09.2015г., издаден от СДВР, с който на П. Т. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ул.“Д-р М. С.“ № 2, вх.А, ап.2 е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева, за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

